

Predikan i Kyrkhults kyrka 2013 av Tobias Bäckström

19 sönd. efter tref

”Trons kraft”

1 Mos 15:5-6

1 Tim 6:11-12

Joh 9:1-7, 24-39

Ps: 6, 62:1-3, 832, 62:4-6, 711

Jesus och lärjungarna får syn på en blind man. Genast börjar lärjungarna spekulera: vad har han gjort för att förtjäna detta? Eller är det kanske hans föräldrar som syndat så att han har blivit dömd till ett liv i mörker? Någons fel måste det ju vara. Ungefär som lagen om *karma*: det man sår får man skörda, antingen i detta livet eller i nästa.

Vi reagerar över ett sådant okänsligt resonemang; att mannen helt enkelt fick skylla sig själv, eller eftersom han var född blind: skylla på sina föräldrar. Varför hade de ett sådant behov av att hitta en syndabock?

Men behovet är nog universellt. Människor har alltid värt sig mot slumpen, man vill finna mening i kaos. Att onda saker bara kan hända, utan att det beror på något, utan att det finns någon direkt orsak, kan vara outhärdligt.

När olyckor inträffar så hör man ofta: ”Sånt här får inte hända!” Och så letar man efter ansvariga, ändrar rutiner, lägger nya lagförslag. För att det inte ska hända igen. Det är naturligtvis bra att man försöker förebygga tragiska händelser, men ibland glömmer man att vi faktiskt inte lever i en perfekt värld. Oförutsedda olyckor *kommer* att hända, även i framtiden, oavsett vilka åtgärder vi vidtar.

Även på det personliga planet vill man också hitta en orsak. När man drabbas av en obotlig sjukdom, eller av en olycka av något slag så kan man vara snabb att söka förklaringar till detta. Vad ville Gud med detta? Är det ett straff? Eller finns någon mening med det? Hände detta för att jag ska lära mig något?

Jesus avvisade alla spekulationer om att mannens blindhet var orsakad av en specifik synd. De var inget straff för något som mannen eller hans föräldrar hade gjort. Det hände ändå.

Vi lever i en fallen värld, där det finns sjukdom och olyckor. Det betyder inte att Gud önskar detta eller att det finns någon mening med det. Tvärtom, hade det onda haft en mening så skulle vi ju inte gjort vad vi kunna för att förebygga detta.

Ändå är det mänskligt att söka mening. Ordning och reda i kaos. Orsak och verkan. Hellre att en olycka är ett straff från Gud än en olycklig slump.

Medan lärjungarna såg en blind man och började diskutera orsak och mening så såg Jesus en man som blivit oskyldigt drabbad. Han hade inget gjort, inte hans föräldrar heller, det hände ändå.

Men Jesus ser inte bara detta: han ser något mer. ”Guds gärningar ska uppenbaras på honom.” säger han. Han ser att just den här mannen kan bli ett vittne för Guds rike, och där spelar hans blindhet en avgörande roll. Som mannen själv senare skulle säga till fariséerna: ”Aldrig har man hört talas om någon som varit född blind och som sen har blivit helad.”

Jesus botar hans blindhet på ett kanske lite märkligt sätt. Han gör en deg av saliv och markens stoft som han stryker över hans ögon. Och sen uppmanar han honom att gå och tvätta sig i Siloadammen. Mannen måste alltså själv bidra aktivt till sitt helande. Om han inte hade litat på Jesus hade han knappast gått, han gick i tro på Jesus ord. Mannen själv medverkar till sitt helande. Och han får bli ett kraftfullt vittnesbörd för Jesus, att han är sänd av Gud själv. Så får alltså mannens blindhet en mening i alla fall. När han överlåter detta till Jesus och låter hela honom så får allt sin mening, även det onda som skett honom. Pusselbiten finner sin plats.

När onda saker händer oss ska vi inte vara för snabba med att söka meningen med detta. Allt har inte en mening. Framförallt är det inget straff från Gud, det tar Jesus tydligt avstånd ifrån.

Men när det är sagt kan vi ändå fundera över om det *få* en mening. När vi överlåter oss till Jesus, när vi låter han röra vid oss. Då hamnar saken i ett annat ljus, nämligen Guds ljus. Och det kan förvandla allt. Gud har makt att ta även det förflutna i sin hand och ge det en ny mening. Den kaotiska slumpen får därmed inte sista ordet. Gud är den som kan ta allt i sin hand även det som inte kommer från honom, även om han inte ville detta från början. Då kan Guds gärningar bli uppenbarade.